

Để viết các bài tập làm văn lớp 7 tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu mà chúng tôi sưu tầm và giới thiệu trong bài viết này.

Bài văn mẫu Cảm xúc về một con vật nuôi dưới đây sẽ giúp các em học hỏi và trau dồi vốn từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn mẫu lớp 7 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả.

Dàn ý cảm xúc về con vật nuôi lớp 7

Mở bài

- Dẫn dắt giới thiệu về con vật nuôi.

Hè năm ngoái nhân dịp về quê, em được bà cho một chú mèo con tuyệt đẹp. Em đặt tên cho nó là Bún vì nó có bộ lông trắng tinh như sợi bún vậy. Từ đó đến nay, Bún đã trở thành người bạn thân thiết của em.

Thân bài

a. Biểu cảm về vài nét nổi bật của con vật

- Về nhà em đã được một năm rồi nên Bún đã quen với mọi người trong nhà.
- Gần một năm trước, nó còn là một con mèo đờ hỏn to bằng hai bàn tay em úp lại, giờ thì nó đã phồng phao hơn nhiều.
- Ôi nhìn bộ lông của Bún mới đẹp làm sao. Bộ lông trắng muốt, mềm mại như tơ như lớp áo choàng bảo vệ Bún khỏi giá lạnh của thời tiết.
- Đôi chân ngắn cũn cỡn có lớp đệm phía dưới nên chú mèo di chuyển rất nhẹ nhàng. Nhờ đặc điểm này mà bao con chuột đáng ghét đã bị tiêu diệt dưới móng vuốt của Bún rồi đấy.
- Hai cái tai Bún lúc nào cũng vểnh lên để nghe ngóng âm thanh xung quanh.
- Đôi mắt tròn xoe như hai hòn bi ve trông thật đáng yêu. Nhưng đừng coi thường nhé, đôi mắt ấy còn có thể nhìn rõ mọi vật trong đêm tối nữa đấy.
- Cái miệng rộng thỉnh thoảng lại nhe ra mấy chiếc răng nhọn hoắt.

- Em rất thích nhìn Bún làm trò với cái đuôi dài của mình. Lúc vui cái đuôi ấy xoắn tít lại, lúc buồn thì đuôi lại cụp xuống.
- Bún quả thật là com mèo biết hưởng thụ. Sáng sớm, nó nằm dài trên bề nước để tắm nắng. Đôi mắt lim dim cùng mấy sợi ria thỉnh thoảng lại nhếch lên trông thật đáng yêu.

b. Biểu cảm về những kỉ niệm với con vật

- Bún là chú mèo rất thông minh nên em thường dạy cho nó nhiều trò hay như đi bằng hai chân, kêu meo meo làm toán...
- Bún gắn bó với em vô cùng. Lúc em ngồi học, nó dụi dụi đầu vào chân nũng nịu, lúc em đi ngủ nó cũng nhảy tót lên giường nằm.
- Ở bên Bún em có cảm giác thật dễ chịu. Bún như một người bạn thật sự, không ồn ào và biết lắng nghe. Mỗi khi em có tâm sự, em lại ôm Bún vào lòng, nói hết ra những điều em muốn nói. Có lẽ Bún không hiểu đâu nhưng nó cứ ngồi im đấy, thỉnh thoảng lại gật gật cái đầu ra vẻ là mình hiểu hết đấy nhé. Có Bún, em như trở nên vui vẻ và hạnh phúc hơn.
- Có lần Bún làm rơi vỡ mất món quà lưu niệm rất có ý nghĩa với em. Có vẻ như nó biết mình đã làm điều gì sai nên đôi mắt cứ mở to long lanh và cái miệng cứ luôn miệng meo meo khiến em không thể nổi giận được. Nhìn điệu bộ mắc cười của Bún em chỉ có thể bế nó vào lòng, vỗ nhẹ vào bộ lông mềm mại và nhắc nhở rằng lần sau không được nghịch như thế nữa nhé. Lúc đó cái miệng của Bún lại nhe ra và đôi mắt thì tít lại ra vẻ đồng ý và ngoan ngoãn vâng lời.

Kết bài

- Nêu cảm xúc của em về con vật

Em yêu quý Bún lắm. Chú mèo đáng yêu này sẽ mãi là người bạn thân thiết của gia đình em từ bây giờ và cả sau này nữa.

Bài văn mẫu Cảm xúc về một con vật nuôi số 1

Con người, ai cũng có một đời sống tâm hồn, tình cảm riêng. Mọi thứ trong đó đều đẹp đẽ và đáng trân trọng cho dù đó là thứ tình cảm nhỏ nhất. Đối với tôi, tình cảm đối với các con vật nuôi trong gia đình đã chiếm một góc không nhỏ từ lúc nào tôi cũng chẳng rõ.

Hồi tôi năm tuổi, cũng vừa lúc nhà tôi phải chuyển đến nhà mới. Tôi đã được nội đồng ý cho bé” Xanh” – bạn mèo dễ thương của tôi theo cùng. Cả ngày tôi chơi với Xanh, chán thì ngồi trước cửa ngắm nhìn xe cộ vút qua mà tha hồ tưởng tượng, Vẽ vời ra vô vàn câu chuyện, Cũng là một cái thú. Tôi chỉ tự kể mình nghe. Nội biết tôi ưa tĩnh nên không bao giờ hỏi khi thấy tôi ngồi một mình ngoài cửa cùng chú bạn Xanh. Xanh của tôi trông rất tức cười, điều đặc biệt là trên người chú chẳng có tí xanh nào cả, kể cả đôi mắt cũng nâu hết như bộ lông dày mượt, đuôi chủa chỉ ngắn một mẩu và thân mình tròn hết mực. Đó là do tôi vất vả nuôi nuôi nấng cậu bạn suốt mấy năm liền. Thú vị nhất là chú mèo Xanh hơn tôi những năm tuổi. Chắc vì già, càng lúc chú bạn càng ít chơi đùa, chỉ cuộn mình trong ổ, hết ngủ lại lim dim, tôi gọi sao cũng không dậy.

Không lẽ tôi cứ phải chơi một mình sao? Thật bất ngờ! Một bình minh trời đẹp, tôi tỉnh giấc bởi tiếng “meo meo” lạ tai. Trước mắt tôi là một cô mèo với bộ lông trắng muốt, cái đuôi dài cỡ bốn lần đuôi Xanh và đôi mắt đẹp vô cùng, xanh đại dương thăm thẳm. “Mèo mới lớn”- tôi gọi cô mèo như vậy, đó là món quà nội đã dành cho tôi nhân dịp tôi tròn sáu tuổi. Bà gọi cô mèo là Va, giống như khi đặt tên Xanh, là để hoài niệm về Xanh Pê Téc bua và Ma-xcơ-va, hoài niệm về nước Nga cổ kính, quật cường. Những điều này về sau tôi mới hiểu. Hằng ngày, tôi và Va cùng đùa vui, ném bóng, trốn tìm. Va rất lạ. Có những lúc, nó nghịch ngợm vô cùng nhưng nhiều khi từ chối hẳn mọi trò chơi. Va đứng đỉnh dạo khắp nhà, đuôi cứ dựng lên trời trông rất ngộ. Lạ hơn cả là cô mèo rất yêu quý Xanh, còn Xanh thì lại ghét Va, sử sự như một bà già khó tính. Xanh không cho Va lại gần mình, hễ thấy Va lại gần là nó lại gầm gừ, rồi luôn ăn phần của Va, mặc đĩa com to phần Xanh, hễ còn nguyên vẹn. Rất hiền lành, Va sẵn sàng lúi ra để nhường com cho Xanh, chỉ khi Xanh đã ăn xong, Va mới dám mon men đến gần đĩa com thừa, nhiều bữa không còn gì thế là Va nhin đói. Tuyệt nhiên, Va không hề lại gần đĩa com đầy của Xanh. Rồi cả những khi Xanh đang ngủ thì cô mèo Va lại chạy đến nép vào người Xanh, nhắm mắt lại. Xanh càng gầm gừ, càng đuổi đi thì Va càng tiến tới làm thân. Thế rồi một lần, Xanh cáu quá đã cào vào má Va. Nó chạy vụt đi, hai ngày liền không về.. Thật bất ngờ, ngày thứ ba Xanh đã đi tìm Va, và thấy cô mèo nằm trong gác bếp...Hôm ấy, Va được ăn phần com nguyên vẹn, lúc ngủ còn được tựa vào lưng Xanh. Nhưng tiếc rằng trời chỉ cho một ngày...

Ngày lễ Nô-en năm đó, tôi được tặng quả cầu có tám quả chông vàng xinh xinh với dây rút buộc quanh. Mỗi lần đập xuống đất, chuông kêu boong boong nghe thật vui tai. Tôi lại cùng Va chơi ném bóng. Va chơi rất nhiệt tình vì còn đang vui vì chuyện hôm trước. Va kêu meo meo khiến cho tôi cười nắc nẻ. Nhưng rồi, thời gian ngừng trôi, quả cầu bay xa, Va phóng theo. Đây là lòng

đường. Xanh lao ra từ trong ổ, đột ngột. K...ké...t...xôn xao..tiếng người ...đám đông...Xanh, Va..! Muộn, muộn thật rồi! Trước mắt tôi là 1 vũng máu, rất nhiều máu đỏ tươi. Tôi lạc trong chân trời, bơ vơ giữa thình không, vô tận. Tôi chạy mãi, mồ hôi lấm tấm, người nóng bừng lên như hòn lửa đỏ. Tôi lạc giữa sa mạc hoang sơ, môi rớm máu và cổ họng khô cháy. Tôi đã ốm đến một tháng. Mở mắt, Xanh lại gần giường vuốt vào má tôi, cái chân sau đi không vững vì đau. Còn Va, Va đã bay lên thiên đường, từ khi tôi còn lạc trong một chân trời vô tận. Va là thiên sứ hay sao mà vụt đến rồi lại vụt đi. Vội quá!

Văn mẫu Cảm xúc về một con vật nuôi số 2

Người bạn tuổi thơ của em không chỉ là những người bạn cùng trang lứa, những người cùng em vui chơi, học tập mà em còn có một người bạn vô cùng đặc biệt nữa, đó chính là chú chó nhỏ mà bố em tặng nhân dịp sinh nhật. Đối với nhiều người chó con chỉ là một loài vật nuôi trong gia đình nhưng đối với em, chú chó nhỏ là một người bạn thân thiết, chú chó nhỏ đã cùng em lớn lên, cùng em tạo ra nhiều kỉ niệm vui vẻ của tuổi thơ.

Chú chó nhỏ của em tên là Micky, lần đầu tiên em gặp Micky là vào dịp sinh nhật tám tuổi của em. Từ đó cho đến nay, Micky vẫn là người bạn trung thành, cùng em chung sống dưới một mái nhà. Tình cảm của em dành cho Micky không chỉ dừng lại ở tình cảm của một người chủ nhân dành cho vật nuôi của mình nữa mà đó đã trở thành tình bạn thân thiết, gắn bó mà nếu như thiếu đi Micky thì cuộc sống của em sẽ trở nên tẻ nhạt hơn rất nhiều.

Em còn nhớ rất rõ, đó chính là sinh nhật đáng nhớ nhất trong cuộc đời của em. Vào sinh nhật tám tuổi, bố em đã tặng em Micky, khi đó còn là một con chó nhỏ với bộ lông trắng muốt, đó cũng là món quà mà em yêu quý nhất, em vẫn luôn cảm ơn bố vì đã tặng Micky cho em. Năm nào cũng vậy, cứ vào dịp sinh nhật thì gia đình em đều tổ chức sinh nhật mừng tuổi mới cho em, đó là những bữa cơm gia đình đầy đầm ấm, là những bữa tiệc liên hoan nhỏ vào buổi tối để em có thể cùng bạn bè thổi nến, nguyện ước cho tuổi mới.

Như thường lệ, sinh nhật năm tám tuổi của em được mọi người tổ chức vô cùng vui vẻ, áp áp. Sau bữa cơm với gia đình thì thời điểm em vui mừng nhất cũng đến, đó là khi em cùng bạn bè thổi nến mừng sinh nhật, nhưng điều khiến em buồn nhất trong buổi sinh nhật này đó chính là bố em đi công tác xa nhà, không thể về kịp để cùng em mừng sinh nhật. Bố là người em rất yêu quý nên sự vắng mặt của bố khiến cho em vô cùng buồn bã. Buổi sinh nhật diễn ra vô cùng vui vẻ,

em và bạn bè đã cùng nhau hát bài hát chúc mừng sinh nhật, cùng nhau thổi nến, cắt bánh và mở từng gói quà trong tiếng hò reo của các bạn.

Các bạn đã tặng em rất nhiều những món quà xinh xắn như: Chiếc bút chì hình thủy thủ mặt trắng, quyển vở đầy màu sắc hay một chiếc gọt bút chì xinh xắn... Em rất cảm động trước những món quà ấy, bởi đó không chỉ là những món quà thông thường mà còn là tình cảm của các bạn dành cho em. Khi buổi sinh nhật gần kết thúc thì sự xuất hiện của một người làm cho em vô cùng bất ngờ, mà trên hết là vui mừng và hạnh phúc. Đó là bố của em, em cứ ngỡ sinh nhật này không được ở bên bố nhưng bố đã dành cho em một sự bất ngờ lớn. Đặc biệt, bố còn tặng em một món quà vô cùng ý nghĩa và xinh xắn, đó là một chú chó nhỏ.

Chú chó nhỏ xíu, chiếc đầu của chú chỉ to hơn bàn tay của em một chút xíu, bộ lông trắng muốt vô cùng dễ thương, không hiểu sao lúc ấy em thấy chú chó nhỏ rất giống một chú chuột Micky mà em thường xem trên truyền hình. Vì vậy mà em đã đặt tên cho chú chó nhỏ là Micky. Micky là một chú chó thông minh và vô cùng lanh lợi, chỉ trong một thời gian ngắn thì em và Micky đã trở nên thân thiết mà cùng nhau đùa giỡn chạy nhảy như những người bạn thực sự.

Micky có bộ lông mềm mượt, trắng muốt mà khi chạm vào sẽ có cảm giác vô cùng dễ chịu, đôi mắt của chú tròn và đen lúng liếng như hai viên ngọc trai đen, lúc nào cũng long lanh đọng nước khiến cho Micky trở nên khả ái vô cùng. Hai chiếc tai nhỏ trên đầu bé xinh lúc nào cũng lúc lắc khiến cho đám lông mềm mượt bay qua lại vô cùng xinh xắn. Đôi chân của Micky cũng ngắn ngủn và nhỏ xíu, bộ lông dày và mượt che khuất khiến cho Micky càng trở nên nhỏ bé. Vẻ ngoài dễ thương của chú chó nhỏ khiến cho em và mọi người trong gia đình đều vô cùng yêu quý và thường xuyên nựng nịu chú.

Micky vô cùng thông minh, chú có thể nhận biết tất cả các thành viên trong gia đình chỉ trong một thời gian ngắn, để khi có ai về nhà thì chú chó nhỏ lại chạy ra mừng rỡ, dùng bộ lông mềm mượt của mình để cọ cọ vào chân chủ như để làm nũng. Micky cũng rất hiền, và ngoan ngoan, khi em ôm chú vào lòng thì chú chỉ lim dim mắt hưởng thụ những cái vuốt ve nhẹ nhàng, thỉnh thoảng lại dụi đầu vào lòng em như một thói quen khó bỏ. Tuy nhiên, đối với những người lạ vào nhà, Micky thường kêu để mọi người trong nhà biết đến sự xuất hiện của những vị khách này.

Micky là một chú chó vô cùng dễ thương mà bất cứ ai chỉ cần nhìn một lần đều cảm thấy yêu thương, đối với em thì Micky còn là một người bạn, mỗi khi có những chuyện buồn trong học

tập, cuộc sống thì em thường tâm sự với Micky, những lúc ấy Micky luôn im lặng lắng nghe, thỉnh thoảng dụi đầu vào chân em và ngược đôi mắt long lanh lên như muốn an ủi em vậy

Micky là món quà vô cùng ý nghĩa mà bố đã tặng cho em, đó là một người bạn cùng em trưởng thành, cùng em trải qua những vui buồn của cuộc sống. Em rất yêu quý Micky và mong muốn Micky mãi ở bên cạnh em như bây giờ.